

Μάιος 2020
έτος 47^ο
άρ. φύλ. 735

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“Για σωφρόνως και δικαίως και εύσεβως ζήσωμεν”

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Αθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Εκδήλωση Μνήμης

Σάββατο 30 Μαΐου και ώρα 6:30 μ.μ.
Αΐθουσα Έπαλξεις, Ζήνωνος 3, β' όρ., Όμοιοια
Όμιλητής: Βασίλειος Τσούπρας, θεολόγος-κοι-
νωσιολόγος.

Θρήνους για την Άλωση της Βασιλεύουσας θα
άποδώση ή χορωδία «Έπαλξεις».

**Πανηγυρικός Έσπερινός
για τον Άγ. Ιουστίνο**

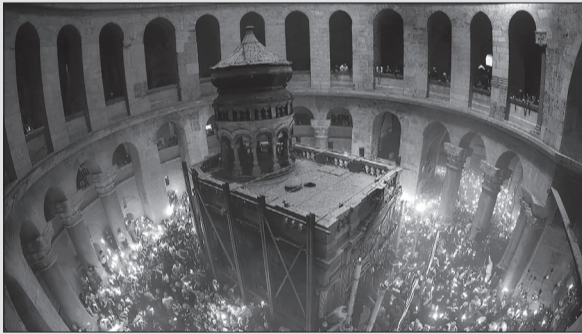
τόν φιλόσοφο και μάρτυρα

Κυριακή 31 Μαΐου και ώρα 6:30 μ.μ.

**Ι. Ν. Παναγίας Χρυσοσπηλαιωτίσσης
όδ. Αιόλου**

**Με την εύκαιρία της εορτής του Άγίου
στις 1 Ιουνίου**

σημ. Για τις λοιπές δραστηριότητες των Έπαλ-
ξεων, θα ενημερωθήτε στο επόμενο φύλλο. Πε-
ρισσότερες πληροφορίες στα τηλ.: 210 5230948,
210 2469152, 6987353063.

Επιστολή διαμαρτυρίας

13/4/20

Μακαριώτατε, τις ευλογίες σας!

...Παίρνω να επικοινωνήσω μαζί σας, διότι αι-
σθάνομαι πολύ πόνο, θλίψη και απογοήτευση. Εξ
αιτίας του θανατικού που έχει πέσει στην ανθρω-
πότητα και έχει θίξει και την πατρίδα μας, η Κυ-
βέρνηση πήρε δραστικά μέτρα για προστασία από
τον ιό. Η εκκλησιαστική ηγεσία της χώρας μας συμ-
φώνησε να γίνουν οι ακολουθίες και οι λειτουρ-
γίες κεκλεισμένων των θυρών, για να αποφευχθή
ο συνωστισμός...

Θα μπορούσε όμως η θεία λειτουργία να γίνε-
ται έξω στην πλατεία, ο δε κόσμος θα βρίσκεται
σε απόσταση ο ένας από τον άλλον. Όσον αφορά
την θεία Κοινωνία, γνωρίζουμε ότι δεν μεταδίδει
μικρόβια και ιούς, οπότε όποιος θέλει προσέρχεται
και κοινωνεί άφοβα...Εκκλησία δεν είναι τα ντου-
βάκια, αλλά τα μυστήρια και ο λαός.

...Όσο για το Άγιο Φως, που είναι μια αποκά-
λυψη του Αναστημένου Ιησού Χριστού, εάν κάθε
ενορία έβγαζε έξω μία λαμπάδα αναμμένη σε στατώ
και ένας - ένας πιστός πλησίαζε και άναβε το κερί
του, αυτό είναι επικίνδυνο;

Λοιπόν κάτι άλλο συμβαίνει. Η Ορθοδοξία είναι
σε διωγμό...Πολύ λυπάμαι αλλά η ιστορία θα γρά-
ψει μαύρες σελίδες όχι τόσο για τον κοροναϊό, αλλά
για την στάση της διοικούσας Εκκλησίας...Μεγάλη
Εβδομάδα και Πάσχα δεν γίνονται από την τηλεό-
ραση, όπου μάλιστα προβάλλονται και προσβλητι-
κές ταινίες, λ.χ. για την Αγία Μαρία Μαγδαληνή.
Για τον πιστό άνθρωπο Πάσχα δεν είναι το αρνάκι
και τα κουλουράκια. Πάσχα είναι η Θεία Κοινω-
νία. Ο Βερίτης έγραψε «Πάσχα θα κάνω πάλι σή-
μερα, γιατί θα κοινωνήσω πάλι».

Ο πιστός λαός πήρε, νομίζω, το μάθημά του.

Συνέχεια στή σελ. 2

Και όμως ανέστη

Χριστός ανέστη, αγαπητοί μας
άναγνώστες! Χριστός ανέστη.
και τα σκοτάδια διαλύθηκαν.
Χριστός ανέστη, και ο Άδης νε-
κρώθηκε. Τα πάντα επενόησαν
οι δυνάμεις του κακού, για να
σβήσουν το ανέσπερο φως, να
δεσμεύσουν τον λόγο της αλη-
θείας και να εξαφανίσουν τον
φιλόανθρωπο Ιατρό ψυχών τε και
σωμάτων. Πράγματι, τα πάντα
μηχανεύτηκαν, άδίστακτες συ-
κοφαντίες, άσύστολα φέμματα,
έμπαιγμούς, έμπυτους, κολα-
φισμούς, σταυρό, θάνατο, τάφο
και μάλιστα έσφραγισμένο τάφο.

Και όμως, παρ' όλα αυτά, ο Χριστός μας ανέστη,
προήλθε ως Νυμφίος εκ του μνήματος, άνέτειλε ως ρο-
δανγές και ως γλυκό έαρ μέσα από τα βαθειά σκοτάδια.
Και όχι μόνον αυτό. Συνάνεστησε ταυτοχρόνως «τον
Άδάμ παγγενή», δηλαδή όλόκληρο το ανθρώπινο γένος.
Το φως δεν είναι φωτεινό μόνον το ίδιο, αλλά φωτίζει
με την λάμψη του τα πάντα γύρω του, πρόσωπα, κα-
ταστάσεις, ομάδες, θεσμούς, οικογένειες, πόλεις, έθνη,
τόν κόσμο όλο. Ο Άναστάς Κύριος ως σωτηρία όδός,
ως καθαρή αλήθεια και ως αιωνία ζωή όχι μόνον φω-

τίζει τα πάντα και τους πάντες,
αλλά καινούργει και σώζει τους
πάντες και τα πάντα.

Καταργούνται οι δυναστείες,
οι έκμεταλλεύσεις, οι άλληλοσπα-
ραγμοί, οι πνευματικοί, μορφωτι-
κοί, πολιτικοί υπεύθυνοι των λαών
και των έθνών. Δεν τους κατακυ-
ριεύουν πλέον, ούτε τους έξουσι-
άζουν, αλλά τους ύπηρετούν και
τους διακονούν. Δεν θυσιάζονται
πια τα πρόβατα για τους ποιμέ-
νες και τους θεούς, αλλά ο ίδιος
ο Θεάνθρωπος, ως καλός ποιμήν,
θέτει την ψυχήν αυτού ύπέρ των
προβάτων. Το ίδιο κάνουν και οι

άναστημένοι φίλοι του Χριστού που δεν πλουτίζουν άπ'
τόν λαό αλλά ζούν και εργάζονται για χάρη του λαού,
ώστε να μην του λείψη τίποτα.

Ο ιερός Χρυσόστομος στον Κατηχητικό του λόγο
βροντοφωνάζει: «Μηδέις θρηνεΐτω πενίαν, έφάνη γάρ
ή καινή Βασιλεία». Πράγματι στην καινή και κοινή πο-
λιτεία του Χριστού δεν ύπάρχει κανείς ένδεής, γιατί,
όπως είναι ή γή και ή καρδιά αυτών μία, έτσι είναι
μία και ή έγνοια όλων, γιατί όλοι μεριμνούν για όλους,
άφοϋ τα πάντα είναι κοινά, όπως γίνεται στα κοινόβια

Συνέχεια στή σελ.2

Μαθήματα Πατριωτισμού από τον Μακρυγιάννη!

Του Αντωνίου Α. Αντωνάκου, φιλολόγου-ιστορικού

(...) Ο Μακρυγιάννης αποτελεί μία μοναδική πε-
ρίπτωση αγωνιστή και πολιτικού άνδρα στην ιστορία
της επαναστάσεως του 1821!
Με έργο μεγάλο και λόγο με-
στό! Με πάθος έκφρασης. Με
λόγια γεμάτα πειθώ, θέρμη
και πίστη, με τα οποία απευ-
θύνεται σε όλους, συμπολεμι-
στές, άρχοντες και απλό λαό,
συμβουλευοντας για τις ενέρ-
γειες σε κάθε μάχη, επαινώ-
ντας κάθε σωστή πράξη και
καυτηριάζοντας κάθε κακή
ένεργεια. Μετά το τέλος του πολέμου, στα 1829, ο
Μακρυγιάννης σε ηλικία τριάντα δύο ετών, έχοντας
ήδη γίνει στρατηγός, θα μάθει γράμματα και θ' αρ-
χίσει να συγγράφει τα Απομνημονεύματα του (...).

(...) Κι όμως ο Μακρυγιάννης δεν έμεινε ένας απλός
λαϊκός αφηγητής των πραγμάτων. Στοχάστηκε βαθιά
πάνω στα έργα του Θεού και των ανθρώπων, με λόγια
παρόμοια με των μεγάλων αρχαίων προγόνων μας,
τους οποίους όμως δεν γνώριζε, διότι ήταν αγράμμα-
τος. Γράφει για παράδειγμα κάπου ο αγνός πατρι-
ώτης: «Όσο αγαπώ την πατρίδα μου, δεν αγαπώ
τίποτα! Να 'ρθει ένας να μου πει ότι θα πάγει
ομπρός η πατρίδα, στρέγομαι να μου βγάλει και τα
δυο μάτια· ότι, αν είμαι στραβός και η πατρίδα εί-
ναι καλά, με θρέφει. Αν είναι η πατρίδα μου αχα-
μνά, δέκα μάτια να 'χω, στραβός θα νά 'μαι, ότι
σ' αυτεΐνη θα ζήσω».

Η σκέψη του Μακρυγιάννη σε αυτό το σημείο είναι
ίδια με του Θουκυδίδη, όταν ο Περικλής στον «Επι-
τάφιο» λέει: «εγώ πιστεύω πως όταν η πόλη προκό-

«Ειρήνην τήν έμην...»

Ηδη ό έρχομός του Χριστού στην γή σηματοδοτεί την
Ήγέννηση της επί γής ειρήνης, όπως ψάλλουν οι Άγ-
γελοι στον γνωστό ύμνο «Δόξα έν ύψίστοις Θεώ και
επί γής ειρήνη...». Η ειρήνη είναι πρόσωπο, είναι ο
ίδιος ο Χριστός: «αὐτός γάρ έστιν ή ειρήνη ήμων και
ό ποιων ειρήνην» (Εφess., 2, 14, 15). «Ο
τι είναι, αυτό κηρύττει, αυτό πράττει και
αυτό αφήνει ως παρακαταθήκη στους
αγαπημένους του μαθητές,
λίγο πριν από την Σταύ-
ρωσή Του: «Ειρήνην αφή-
νιμ υμίν, ειρήνην τήν έμην
δίδωμι υμίν» (Ιωάν., 14, 27)
και «ταῦτα λελάληκα υμίν, ίνα
έν έμοι ειρήνην έχητε» (Ιωάν., 16,
33). Έξ άλλου αυτό είναι και το διακρι-
τικό του σημείο: όπου είναι ο Χριστός, ύπάρχει
ειρήνη, εάν άπουσιάζει Έκεϊνος, επικρατεί ή θλίψη και ή
ταραχή του κόσμου: «έν τώ κόσμω θλίψιν έξετε, αλλά
θαρσεΐτε, εγώ νενάηκα τον κόσμον» (Ιωάν., 16, 33).

Η Ειρήνη όμως δεν μπορεί να μείνη στον τάφο.
Ανατέλλει εκ του τάφου και εγκαινιάζει την «καινή πο-
λιτεία» με τον αναστάσιμο χαιρετισμό «Ειρήνη υμίν»
που άπευθύνει στους μαθητές Του. Η ένεργεια που έκ-
πηγάζει από την ειρηνική παρουσία του Χριστού φαίνε-
ται άμέσως στην αντίδραση των μαθητών: «έχάρησαν
οὖν οι μαθητές ιδόντες τον Κύριον». Δεν χάρηκαν
άπλως που τον είδαν με τα σωματικά τους μάτια (και
γι' αυτό άσφαλώς), αλλά πολύ περισσότερο χάρηκαν,
διότι έννοιωσαν μέσα τους, στο βάθος της ψυχής τους,
ότι είναι ο Χριστός. «Έστη εις τώ μέσον» και γέμισε
με την παρουσία Του τώ δωμάτιο, όπου βρίσκονταν, κι
άμέσως σκορπίστηκε έξαφνα ο προηγούμενος φόβος
και ή θλίψη τους και πληρώθηκαν (γέμισαν) από άνεί-
πωτη χαρά. Αϋτήν την έμπειρία στεροήθηκε ο Θωμάς, ο
όποιος πέρασε άλλη μία εβδομάδα άγωνίας και πόνου,
μέχρι να «γνωρίση» τον Κύριό Του.

Έπειδή λοιπόν ο Χριστός είναι ή Ειρήνη προ-
τρέπει και έμάς, τους πιστούς της καινής του πολι-
τείας, να πορευόμαστε έν ειρήνη, να βαδίζουμε δηλ. στα

Συνέχεια στή σελ. 2

Συνέχεια στή σελ. 2

Και όμως άνεστη

Συνέχεια από τη σελ.1

μοναστήρια και στις σωστές οικογένειες.

Βεβαίως θα ρωτήση κάποιος: Γιατί αυτή η αναστάσιμη πολιτεία της αγάπης δεν μπορεί να επικρατήσει στις ανθρώπινες κοινωνίες και οικογένειες, ακόμη και στον χριστιανικό λαό; Η απάντηση είναι πολύ απλή. Η πλειοψηφία των ανθρώπων της γης δεν είναι χριστιανοί αλλά και από τους χριστιανούς τα 2/3 είναι ξένοι από την ορθόδοξη αλήθεια και όσοι ακολουθούμε την Όρθοδοξία δεν βιώνουμε την αναστάσιμη ζωή και πολιτεία του Βασιλιά και Σωτήρα μας Χριστού. Η συντριπτική μάλιστα πλειοψηφία των Όρθοδόξων βάζουμε πρώτα το άτομικό συμφέρον, τις οργανωσιακές μας δεσμεύσεις, τις κομματικές μας προτιμήσεις, τις αμαρτωλές μας προθέσεις και μετά τις θεραπευτικές και ανθρωποποιητικές εντολές. Έτσι ακόμα και ο λεγόμενος λαός του Θεού «τοίς χείλεσι αυτού» τιμά τον αναστάνα Χριστό, «ή δέ καρδιά αυτών πόρρω απέχει απ' αυτού» (Μάρκ., ζ' 6).

Ό Άναστάς Κύριος πριν από την Ανάληψή Του είπε στους μαθητές του: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη...». Προσέθεσε όμως και κάτι άλλο, που συνήθως οι Χριστιανοί δεν το προσέχουμε. Τους είπε: «Διδάσκοντες αυτούς τηρείν πάντα όσα εντειλάμην υμίν». Ναί, «πάντα τηρείν». Όχι μόνον τις θρησκευτικές αλήθειες αλλά και τις μορφωτικές, τις κοινωνικές, τις πολιτικές, τις οικονομικές κ.λπ. Δεν έχουμε δυστυ-

χώς καταλάβει ότι όσο κακό κάνουν οι ψευδοχριστιανοί αίρετικοί, άλλο τόσο κακό κάνουν οι ψευδοχριστιανοί φασίστες, φεουδάρχες, καπιταλιστές, ρατσιστές και πάσης φύσεως εκμεταλλευτές. Το χειρότερο δε είναι ότι οι σύγχρονοι άδικοι άρχοντες και κυβερνήτες των λαών ακόμη και των χριστιανικών κρατών ανέρχονται στην εξουσία με την ψήφο των Χριστιανών πολιτών.

Άκόμα δε χειρότερο είναι ότι οι Χριστιανοί πολίτες δεν παραδέχονται ότι αυτοί πταίουν για την άσχημη διακυβέρνηση, για τις άδικες πιέσεις, για τα αντιλαϊκά μέτρα, για τις απαγορεύσεις, για τις εθνομηδενιστικές συμφωνίες και για τις τόσες άλλες απαράδεκτες πράξεις των, αλλά γκρινιάζουν και παραπονούνται για τους άρχοντες των, τους οποίους όμως αυτοί οι ίδιοι τους ανέδειξαν με την ψήφο των και την ανοχή των. Δυστυχώς δεν ακούμε τον Απόστολο Πέτρο, ο οποίος μας προτρέπει να εκλέξουμε τιμίους, δικαίους, ικανούς και φωτισμένους ανθρώπους, για να μας ύπηρετούν (Πράξ. στ' 1-7), και όχι άχριστα και άχρηστα άτομα, που μας κοροϊδεύουν.

Άγαπητοί μας αναγνώστες: αφού εμείς οι Όρθόδοξοι είμαστε πεπεισμένοι ότι παρά τις τόσες δυσκολίες και τα τόσα τεχνάσματα των αντίχριστων ο Χριστός άνεστη, ός αγωνιστούμε όλοι μαζί με ένότητα, συνεργασία και αγάπη, ώστε να αναστηθώ και ή κοινωνία μας σε όλους τους τομείς προς δόξα Θεού και σωτηρία λαού.

Λέτε να έρθη κάποια στιγμή που να μπορούμε να πούμε: Και όμως, και ή χριστιανική κοινωνία άνεστη; Είθε ο Άναστάς Κύριος να μας φωτίση και να μας βοηθήση.

Β. Τσούπρας

Αρωγές προς τις Έπαλξεις

Αναστασίου Άσπασια	50€
Παύλου Ίωάννα	50€
Παντελίδης Κων/νος	20€
A. K.	50€
Σαντοριναίος Ίωάννης	50€
Καλαποθαράκος Πέτρος-Μιχαήλ	20€
Καπανδρίτης Κων/νος	20€
Γκεζερλή Σταθούλα	100€
Πανάγος Άθανάσιος	50€
Ταβουλάρη Αικατερίνη	30€
Τσουκάρης Σταμάτης	10€
Μαρκουλάκης Όρέστης-Γεώργιος	20€
Σπουρνιάς Σεραφείμ	10€
Ί. Μονή Προφήτου Ήλιου Ίδρας	10€
Άρχιμ. π. Γαβριήλ	20€
Ί. Καρατζόγλου	80€

Παρακαλούμε και τους λοιπούς συνδρομητές και φίλους να στηρίξουν τις Έπαλξεις και να αποστείλουν τις αρωγές των προς συνέχιση του έργου και εξόφληση του χρέους στην διεύθυνση: **Έπαλξεις, Ζήνωνος 3, 10431 Αθήνα**, ή στον λογαριασμό: **041/006792-00, Έθνική Τράπεζα**, ή μέσω ebanking στο **GR5201100410000004100679200**. Θερμή παράκληση να αναγράφονται τα πλήρη στοιχεία των αποστολέων (όνοματεπώνυμο, διεύθυνση και ταχυδρομικός κώδικας), για να κοπεί απόδειξη. Επίσης, όσοι επιθυμείτε, να δώσετε τα στοιχεία σας στον σύλλογο, ώστε να ενημερωέστε για τις δραστηριότητες.

Κλαυσίγελο Υιούλης και Παμούλης*

Υ: Που πάς, αδελφέ; Δεν άκουσες τίποτε έσο για άπαγορεύσεις;

Π: Έσο δεν άκουσες ότι είναι Πρωτομαγιά; Γιουρτή των έργατων. Πάω για το συλλαλητήριο.

Υ: Ποιό συλλαλητήριο; Άπαγορεύονται οι συγκεντρώσεις άνω των 10 ατόμων. Θα σε πιάση ή άστυνομία. Θα σου βάλη και πρόστιμο...Θά...

Π: Κάνε πέρα. Μήν μ' έμποδίζης. Δεν γίνεται να μην ύπακούσω στον άρχηγό μου που μάς καλεί να γιορτάσουμε την Πρώτη του Μάη. Θα κρατήσω τις άποστάσεις.

Υ (με άπορία): Μα κι έγω ξεκίνησα τις προάλλες, που με κάλεσε ο δικός μου Άρχηγός, να γιορτάσω την μεγάλη Του γιορτή. Άλλά δεν μ' άφησε ή άστυνομία να πλησιάσω. Μου 'βαλε και πρόστιμο. Βλέπεις δεν ύποχωρεί κι αυτός ο ίός, φοράει δά και κορώνα ...και φοβούνται όλοι οι υιοί και δεν πλησιάζουν τον Υίο.

Π: Τί λές, ρε χαϊβάνι; Και έγω έτσι φοβόμουν απ' αυτόν τον ιούλη, που λές, αλλά είδα στην tv αυτήν την πρωτοφάλτρια με την μπάντα πάνω στο φορητό να «φέλνουν» και τους άλλους γύρω να χειροκροτούν, ακόμα και τον Μεγάλο, και είπα: Βρέ, αυτοί δεν κολλάνε; Δεν πληρώνουν πρόστιμο; Θα πάω κι έγω μεθαύριο να βρω τους δικούς μου και να γιορτάσω.

Υ (σκεπτικός): Τελικά, αν είσαι «πρωτοφάλτης», επιτρέπεται ή live άκρόαση, αν είσαι άπλως ψάλτης, μόνον έξ άποστάσεως: αν είσαι παμούλης, πās στον άρχηγό σου... Έάν πεινάς, πās στην μεγάλη άγορά με την μεγάλη ούρά. Μόνον στην μεγάλη γιάτρισσα δεν μπορείς να πάς. Έκει κολλάς και σε κολλάνε...

Βρέ μπάς και φοβούνται μήπως κολλήσουμε όλοι τον Υίο και δεν ύπακούμε μετά στους πατεράδες τους;;;

*Υιούλης=Υ, Παμούλης = Π

ή τσούχτρα

Επιστολή διαμαρτυρίας

Συνέχεια από τη σελ.1

Χρειάζεται όλοι, κλήρος και λαός, να έχουμε αλληλοκατανόηση, συνεργασία, αλληλοστήριξη. Θέλουμε τους κληρικούς πατέρες μας, να λέμε τον πόνο μας, τις αμαρτίες μας, ό,τι μας απασχολεί.

Εύχομαι Ανάσταση πάντων. Φιλώ με σεβασμό το χέρι Σας.

Μαγδαληνή Κόκορη, Θεολόγος-Ιατρός εν ενεργεία, κατηγήτρια επί 35 και πλέον έτη

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ίδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Έπαλξεις»

Έκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα
Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr

ίστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές- Έμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

«Ειρήνην τήν έμην...»

Συνέχεια από τη σελ.1

βήματά του (Μάρκ., 5, 34, Λουκ., 8, 48). Όμοίως και οι άκολουθίες της Έκκλησίας του Χριστού και ή Θεία Λειτουργία ξεκινούν με τα «Ειρηνικά», και μάλιστα πρώτα με την εύχη «ύπέρ της άνωθεν ειρήνης» και κατόπιν «ύπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου» και «καιρών ειρηνικών», διότι ή ειρήνη του Θεού άποτελεί την άπαραίτητη προϋπόθεση για την έσωτερική και την έξωτερική ειρήνη. Λίγο μάλιστα πριν από την άπόλυση ο λειτουργός μάς προτρέπει: «έν ειρήνη προσέλθωμεν», να συνεχίσωμε δηλαδή και έξω στον κόσμο την λειτουργία (< λαός + έργο) της ειρήνης που ξεκίνησαμε μέσα στην Έκκλησία.

Έμεις όμως οι περισσότεροι κάνομε άκριβώς τα αντίθετα: αντί να ειρηνεύομε «έν έαυτοίς» (Α' Τιμ., 5, 13), «έν άλλήλοις» (Μάρκ., 9, 50) και «εί δυνατόν τό έξ ήμων (όσο περνάει από τό χέρι μας) μετά πάντων ανθρώπων» (Ρωμ. 12, 18), βγάζουμε τον Θεό της ειρήνης και της αγάπης (Α' Κορ., 14, 33) από την ζωή μας και στην θέση του βάζομε τον Θεό - έγω μας και τις αμαρτωλές μας επιθυμίες, με άποτελέσματα τις συγκρούσεις, τις ταραχές, τους πολέμους και τον θάνατο.

Ό άνθρωπος όμως είναι πλασμένος από την φύση του για την ειρήνη και όσο την στερείται τόσο την ποθει. Η ύγιής αυτή επιθυμία ανθρώπων και λαών έρχεται διαρκώς σε αντίθεση με τα σχέδια των πάσης φύσεως ειρηνολόγων, οι όποιοι φοβούμενοι μήπως οι λαοί ένδυναμωθούν και άπειλήσουν την εξουσία τους, τους σπέρνουν την διχόνοια και τους σπρώχνουν σε συνεχείς πολέμους. Για να τους ξεγελάσουν μάλιστα κάνουν παχυλές διακηρύξεις και ύπογράφουν συνθήκες ειρήνης, που σπεύρουν όμως ζιζάνια για νέους πολέμους. Η τραγική αυτή κατάσταση θα συνεχίζεται δυστυχώς όσο οι άνθρωποι πείθονται και προσδοκούν την ειρήνη έξωθεν, από ειρηνολόγους κοσμοκράτορες, και δεν την άναζητούν άνωθεν, από τον μόνο ειρηνολόγο Παντοκράτορα Χριστό.

Έκείνος όμως τις αναστάσιμες τουτες ήμέρες μάς άπειθύνει και πάλι τον χαιρετισμό «Ειρήνη υμίν». Άς θελήσομε τουλάχιστον αυτήν την φορά να έπωφεληθώμε από την ειρηνική, χαροποιά και αγαπητική Του παρουσία, κι ός τον άφήσομε να διαλύση τα σκοτάδια του φόβου, της άπελπισίας και του θανάτου, που σκορπά ή κάθε άρρωστημένη επιδημία. Μόνον εάν κοινωνήσομε με τον Χριστό και με τους ειρηνόφιλους όμοφρονούντες έν Χριστώ αδελφούς μας (Β' Κορ., 13, 11), θα άποβάλλομε διά παντός τον τρόπο που διασπείρουν οι πάσης φύσεως χριστομάχοι, που τό μόνο που τους ενδιαφέρει είναι ή καπήλευση της δικής μας ειρήνης και ό με κάθε μέσο πλουτισμός τους.

Άς μην συμμαχήσομε μαζί τους αλλά ός συναπιστούμε επιτέλους «σπουδάζοντες τηρείν την ένότητα του πνεύματος έν τώ συνδέσμω της ειρήνης» (Εφεσ., 4, 3), έχοντας ως πρωτοπόρο στον άγώνα αυτόν τον νικητή του θανάτου Άναστάνα Χριστό μας, ο όποιος ειρηνολόγησε «διά του αίματος του σταυρού αυτού» τά πάντα, τά επί της γης και τά έν τοίς ούρανοίς (Εφεσ., 2, 15). Χάρις, λοιπόν, και ειρήνη από Θεού (Φιλιπ., 1, 2) μόνον. Χριστός άνεστη. Ειρήνη πās.

Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος.

Μαθήματα Πατριωτισμού από τον Μακρυγιάννη!

Συνέχεια από τη σελ.1

Βε ίως σύνολο, ωφελεί τα άτομα περισσότερο παρά όταν τα άτομα σ' αυτήν ευτυχούν, η ίδια όμως ως σύνολο καταστρέφεται· γιατί όταν ένας πολίτης ευτυχεί ως άτομο, όταν καταστραφεί η πατρίδα του, χάνεται κι αυτός το ίδιο μαζί της, ενώ, αν κακοτυχεί μέσα σε μια πόλη που ευτυχεί, σώζεται και ο ίδιος ευκολότερα»... Δεν έχω ακούσει παρόμοια λόγια σήμερα από πολιτικούς, παρά μόνο το παρανοϊκό υπουργικό «δεν με ενδιαφέρει αν χαθούν οι Έλληνες, με ενδιαφέρει να μη χαθεί η πατρίδα!!!», το οποίο βέβαια είναι τελείως διαφορετικό, διότι πολιτεία χωρίς πολίτες είναι μια νεκρή πολιτεία.

Και γνωρίζοντας την διαχρονική κοροϊδία των κυβερνώντων ο Μακρυγιάννης ζητεί συνεχώς να γίνουν νόμοι «στέρεοι και πατρικοί», γνωρίζοντας πως μόνο η ευνομία σώζει τους λαούς. Λέει συγκεκριμένα... «δεν ήθελα χρήματα και βιό, ήθελα σύνταμα (σύνταγμα) για την πατρίδα μου, να κυβερνηθεί με νόμους και όχι με το έτσι θέλω» (...).

σ.σ: Οί σημερινοί όμως πολιτικοί είναι του «έτσι θέλω», του «έγω» και όχι του «εμείς». Γι' αυτό, «Μπάριμπα Γιάννη, έλα στην ζωή μας πίσω τό στραβό να κάνης ίσο».

Έπιτακτική ανάγκη

Με την ευκαιρία της έορτής των Μυροφόρων και των Έπτά Διακόνων ή κίνησή μας διοργάνωσε και έφέτος -τηλεπικοινωνιακά- σύσκεψη με θέμα την Κοινωνικότητα της Καθολικής Όρθοδοξίας. Έκδόθηκαν πορίσματα επί τη βάσει παλαιότερων εισηγήσεων και διατυπώθηκαν προτάσεις, μεταξύ των όποιων «καλούνται οι όρθόδοξοι κληρικοί, μοναχοί, θεολόγοι και γενικώς οι πνευματικοί άνθρωποι να έξαγγέλλουν και την κοινωνική διδασκαλία της Καθολικής Όρθοδοξίας και ταυτοχρόνως να μερμνοούν, ώστε να καταστή δυνατή ή προώθηση πιστών, τιμίων, δικαίων και ικανών προσώπων στις κοινωνικοπολιτικές ύπηρεσίες του τόπου. Τό καθήκον αυτό μάλιστα γίνεται έπιτακτικότερο ύστερα από την πρόσφατη, έξ άφορμής της πανδημίας, άλλοπρόσαλλη συμπεριφορά των πολιτικών μας».

Νέο βιβλίο

Έκδίδεται έντός ήμερών ή Άκολουθία του Εύχελαιίου με εισαγωγή και έρμηνευτικό λεξιλόγιο.